

klarere for det ærede Medlem, der nu havde Ordet, ved den Behandling, den har undergaaet her. Det ærede Medlem er nu i grunden meget stærkere opfyldt af Lovl. end i sit første Foredrag. Lovl. ere spirede og groede under Forhandlingen her i Salen. Det er meget beklageligt; thi jeg tror, at Sagen foreligger meget simpelt og klart. Hvad der mest forbauser mig, er, at det ærede Medlem ikke har faaet rigtig fat paa Beslutningen. Jeg gjentager, at jeg tror, at Bestyrelsen, som jeg ikke hører til, og ikke staa eller har staaet i Forbindelse med, burde allerede, dengang den indsendte Sagen til Ministeriet, have taget Ansigt om at faae Summen 1,350,000 Kr. optagen i Loven tilbage og være gaaet ned til 1,050,000 Kr., som jeg tror omtrent er det rette Tal. Jeg troede, at det var opnaaet ved, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) idag strax erklærede, at det var Tallet; men nu har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) faaet fat paa Tallet 1,350,000 Kr., og uagtet det er vitterligt og notorisk, at dette Tal ingen Betydning har, men kun uheldigvis er kommet med i Motiverne, argumenterer det ærede Medlem fra, som om det var 1,350,000 Kr., der var Tale om, medens der i Virkeligheden kun er Tale om det, han ønsker, nemlig omtrent 1 Mill. Kr. De øvrige 300,000 Kr. vender og dreier han paa engang imellem. Han veed ikke, hvor de blive af; men da han jo dog har Tillid til disse hæderlige Mænd, hvis Bestræbelser han anerkender, maa han vel ogsaa tro, at disse 300,000 Kr. falde helt bort og forsvinde. Men selv om de vare blevene staaende, er jeg overbevist om, at der ikke vilde være Tale om en uloyal Anvendelse, men ialtsald kun om en økonomisk Anvendelse af Pengemidler, hvad jo bør undgaaes. Forresten er jeg enig med det ærede Medlem i, at vi ikke burde have hørt tale om det høje Tal; men efter den afgivne Erklæring er det jo bortfaldet, og jeg synes, at naar man iøvrigt er vel findet mod Sagen, som det ærede Medlem jo er, saa er der ikke Grund til at gjøre saa megen Historie af disse 1,350,000 Kr. Altkurat paa samme Maade forholder det sig vistnok med Spørgsmaalet om Medafbenyttelsen af Banen fra Viby til Aarhus. Det er aldrig faldet mig ind, før jeg hørte det idag, at det kunde være faretruende for Statens Interesser. Det er jo efter Forhandling med Statsbanen, og efterat den er gaaet ind derpaa, at dette er blevet foreslaaet, og ærede Medlemmer, der vide, hvorledes Statsbanen ellers stiller sig overfor private Anlæg, ville vel være overbeviste om, at den ærede Minister og de, der støtte ham i at varetage Statsbanernes Interesse, forstaa ret vel at stille deres Vilkaar. Ja, jeg kan af flere ærede Medlemmers Mine se, at de have Erfaring for, at det er ikke billigt at komme ind med Statsbanen om en Medafbenyttelse. Det kan

jeg se, at man har erfaret baade i Randers og i Lemvig. Begge disse Steder maa det have været dyrt, og det er det vist ogsaa her. Smidlertid spares der jo derved temmelig Betydeligt ved Anlæget, og Fare og Ulempe ser jeg ikke, at der kan opstaa af, at dette Stykke fra Viby til Aarhus benyttes; det er omtrent $\frac{1}{2}$ Mils Vej; selvfølgelig vil Tilknyningspunktet blive en Holdeplads for Statsbanen, og jeg ser ikke, at man ikke nutildags skulde fra den Holdeplads kunne dirigere Togene med stor Sikkerhed. Gaar det ud over Noget, saa bliver det over den mindre Bane; Statsbanen skal nok forstaa at sikke sig i alle Maader. At en saadan Kontrakt ikke afsluttes saaledes, at den kan opsiges imorgen, følger af sig selv. Man kunde jo indrette sig saaledes, at man lagde endnu et Spor, et Statsspor, fra denne Holdeplads ind til Aarhus, og det er vel Hensigten. Lovl. det ærede Medlem om, at den mindre Bane kommer til at være Beføstningen derved, saa tjender han ikke Statsbaneadministrationen; den vil nok forstaa at sikke sig (Berg: Naar den kan!) Hvorfor skulde den ikke kunne? (Berg: Banen kan gaa fallit ligesom Aarhus—Nyom Banen). Det ærede Medlem maa undskyldes, der er ingen Aarhusbane, der er gaaet fallit; jeg tror ikke engang, man kunde have ladet den nævnte Bane gaa fallit. (Berg: Hvorfor ikke?) Fordi den blandt Andet var sikret ved det ærede Medlems store Interesse som Aktiehave, som Meddeltagere i Statens Aktier. Staten kunde ikke være tjent med at lade den gaa fallit; dertil havde den for stor en Interesse i den. Der kunde have været Tale om at gjøre Eksekution i Banen, men der har slet ikke været Tale om at gaa fallit eller om, at den ikke skulde kunne have opfyldt sin Forpligtelse (Afbrydelse). Et æret Medlem for Randers (Bønløkke) siger, at det var ikke meget langt fra, at den var gaaet fallit; det maa han forsvare, det kan være, at det var Tilfældet med den Bane, han nærmest var interesset i, Randers—Grenaa-Banen, men den Bane, jeg har havt at gjøre med, var langt fra at gaa fallit, og jeg er overbevist om, at den aldrig kunde være kommen til at gaa fallit. Forøvrigt erindrer jeg jo den overordentlig velvillige Stilling, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) indtog i sin Tid til dette Baneanlæg. Man vil ogsaa have set, at Staten har havt Fornøjelse af at overtage Banen og overtage den til den Pris, den gav for den. Det har netop viist sig, som jeg sagde dengang, at det var en meget forstandig Transaktion fra Statens Side. — Altsaa, jeg tror ikke, at ærede Medlemmer med god Villie skulde kunne finde den allermindste Ulempe ved denne Medafbenyttelse af Statens Spor fra en Holdeplads ved Viby ind til Aarhus. Det er i Virkeligheden kun et kort Stykke, en halv Mils Vej. Jeg er ogsaa fuldt overbevist om, at Ministeriet